

ARONSSON, SVEN GUSTAF

**Till Sven Aronsson på 40-årsdagen 19 27/10
18.**

Stockholm : Lagerström
1919

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> alla boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Biörn
30,
(1911)
e

SVEN ARONSSON

PÅ 40-ÅRSDAGEN

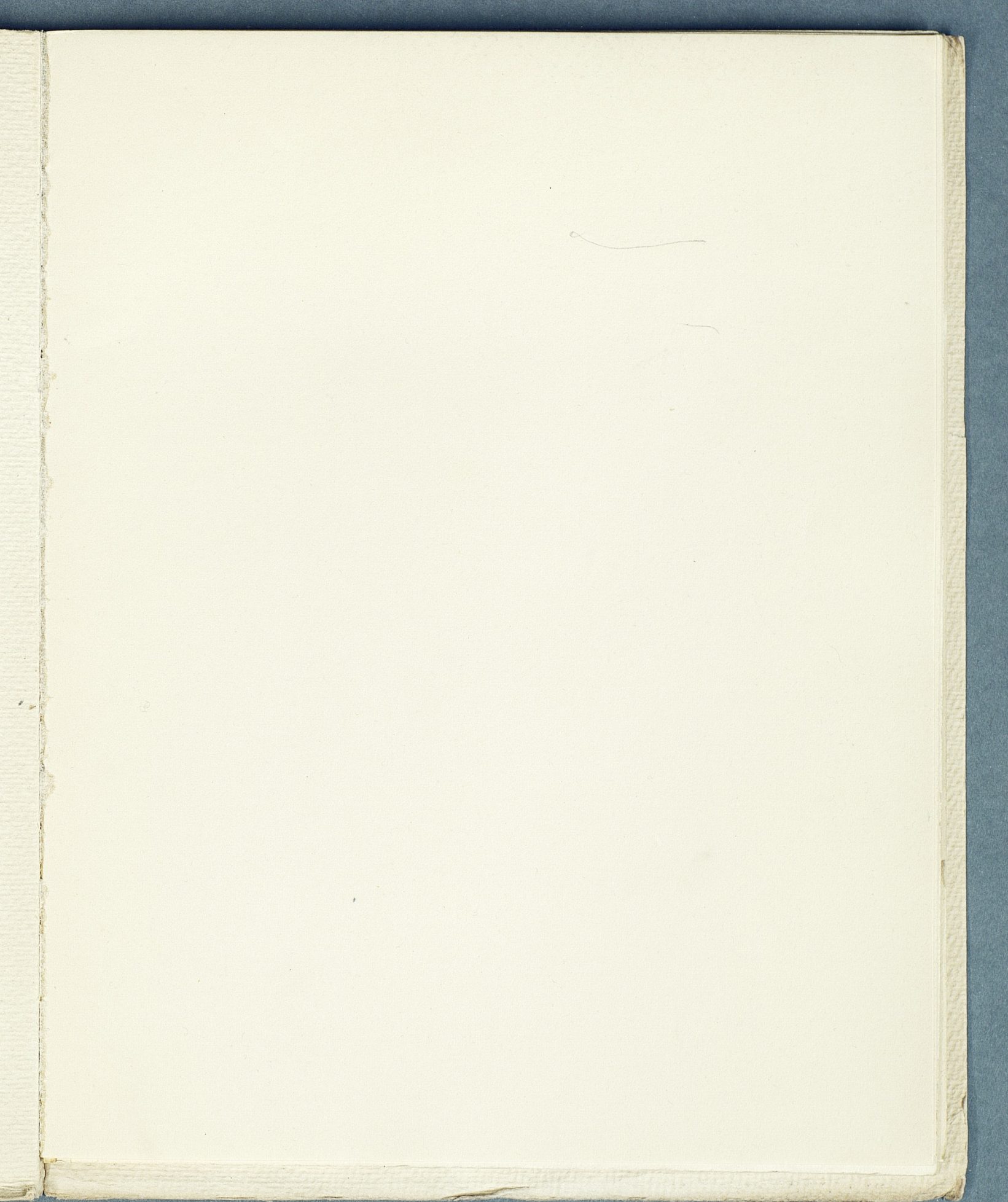
19²⁷/₁₀18

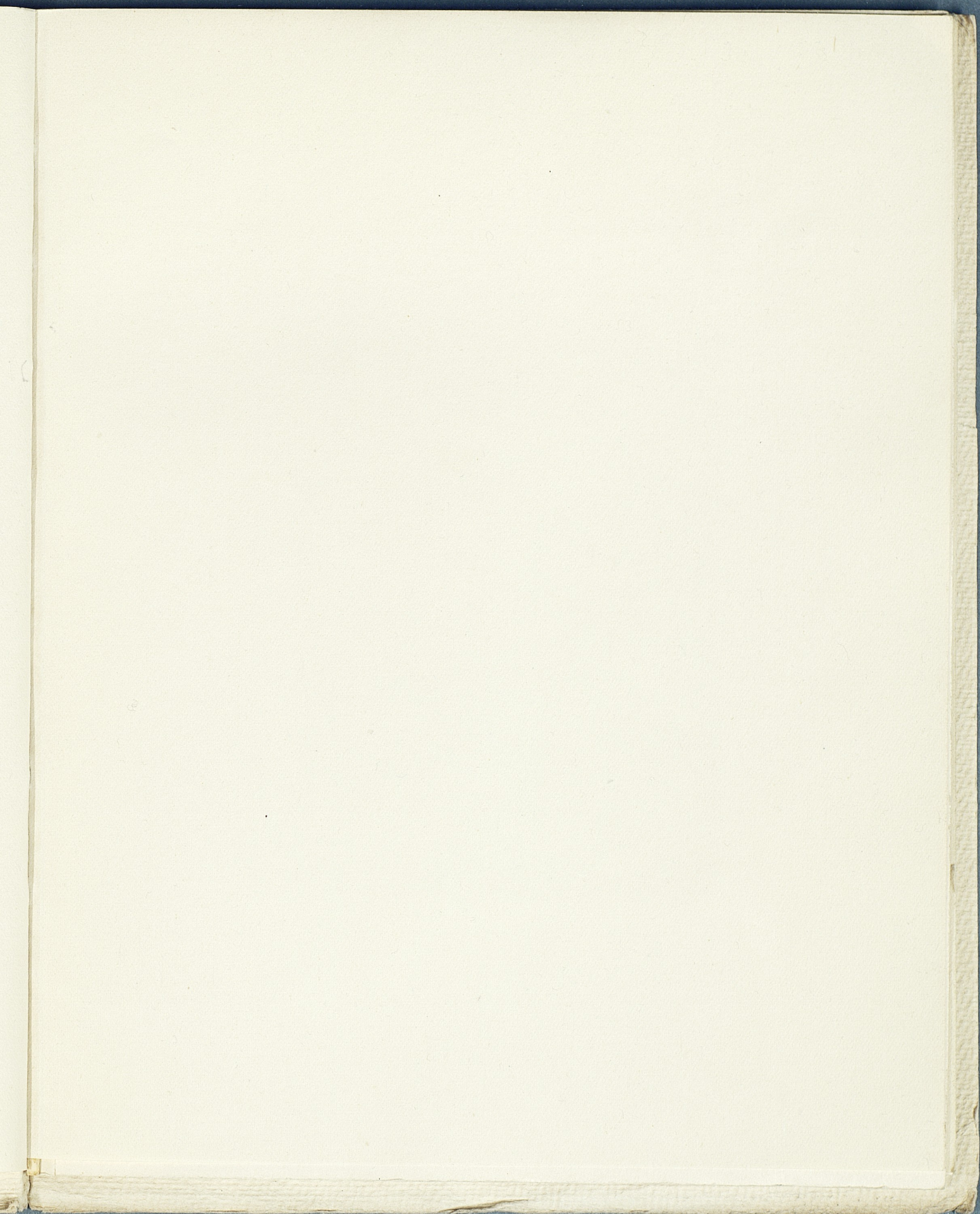
Kungl. biblioteket

0 0000 000136355

0 0000 000136355

U 0000 000136355

TILL

SVEN ARONSSON

PÅ 40-ÅRSDAGEN

19²⁷/₁₀18

DENNA SKRIFT ÄR
TRYCKT I ETTHUNDRATIO
NUMRERADE EXEMPLAR HOS
BRÖDERNA LAGERSTRÖM
BOKTRYCKARE
STOCKHOLM
1919

DETTA
EXEMPLAR ÄR
N:R

S V E N A R O N S S O N

föddes den 27 oktober 1878, av vilken anledning han tillhör 1878 års män, vars redan ansenliga skatter han anförtrotts att förvalta — vem skulle för resten göra det bättre?

Sven är av äldsta ursvensk extraktion. Han föddes nämligen i Småland. Det vill emellertid påstås, att både Skåne och Halland — »på 30 år» — kunna göra anspråk på honom. Hans födelseförsamling, Torpa, ligger nämligen på en kil, som Småland i sydväst sticker in mellan bemälda återerövrade provinser, och kan misstänkas ha mottagit impulser från båda hållen. Den småländska klipskheten finnes också hos Sven parad med skånsk trygghet och halländskt gåpåarhumör.

Svens far hette Aron Svensson, hans farfar Sven Aronsson o. s. v. upp genom släktleden, såsom god sedvänja är bland gammal svensk allmoge. Modern var Mathilda Svensson och liksom fadern av ursvensk ansedd, besutten odalsläkt.

Svens fädernegård, Särregård, har gått i arv

genom släkten i långa tider. Och ende sonen i huset var naturligtvis predisponerad att en gång i sin tur överta gården och sörja för fortsättningen. Men fadern, som har god blick för bildningens betydelse och själv vetat att förvärva sig en god sådan, parad med erfarenhet och förstånd, ansåg att Sven först borde till »Storskolan» ett tag.

Den närmaste stad, där en sådan fanns, var Halmstad och så begav det sig att Sven Aronsson, en liten knubbig »glött» på nio vårar, hösten 1887 inskrevs i dess elementarläroverks 1:a klass och började vandringen mot kunskapens höjder.

Det var faderns mening att Svenskullegå igenom fem klasser i läroverket och så komma hem och ägna sig åt gårdens skötsel. Åren gingo och de fem klasserna passerades. Då underkastades Sven en sträng examen av fadern. Frågorna rörde sig mest på det allmänjuridiska området, där examinator själv var gott hemmastadd, och som bäst behövdes för en lantbrukare. Men examen utföll ej till belåtenhet, vilket ej var så underligt, då man erinrar sig undervisningen i våra elementarläro-

verk. Fadern fann hans allmänbildning undermålig och han fick kuska tillbaka till Halmstad och fortsätta ett par klasser till.

Så kom han en dag hem med betyg från 6:e och nu examinerades han på nytt — ledsamt nog med samma resultat och fick fortsätta. Det bör inom parentes tilläggas att dessa examina för fadern äro de enda i vilka Sven Aronsson kuggats.

Så blev det en vacker studentexamen. Och nu flög farao i Sven. Han beslöt att skaffa sig så pass goda insikter i juridiken, att inte ens far själv kunde kugga honom. Till den ändan begav han sig till Lund. Och där gjorde han som den berömde Sten Stensson Stéen från Eslöf: han tog prillan på en termin.

Sven har nämligen haft och har ett gott huvud och läsningen blev för honom en lek. Han pluggade inte i detta ords egentliga mening, ty han hade god tid till kamratligt umgänge, varvid hans kända vänsällhet fick tillfälle att göra sig gällande. Men hemligheten med Sven Aronssons snabba studiekarriär var den, att han icke lät någon dag

gå utan att boken fick sin del av hans intresse. »Nulla dies sine linea», har för övrigt alltid varit hans valspråk, vilket förklarar mycket av hans framgång i livet.

Det dröjde alltså icke länge förrän Sven absolverat en fin hovrättsexamen vid knappa 22 års ålder. Och han reste icke hem och övertog gården. Han bröt med traditionen och reste upp till landets metropol för att visa folket däruppe vad en smålänning duger till. Vilket vinu veta och sentera.

Huru han genast kastade sig in i arbetet, hur han prövade insikt och förstånd på skilda uppgifter, hur han ägnade sig åt en bankombudsmans intressanta värv, åt assurancesproblem och samtidigt alla de tusen ärenden och klyftigheter, som åligga en praktiserande advokat, huru han blev först kompanjon och sedan sin egen under snabb och förtjust anslutning av en stor klientel, hur han var mästare som försvarsadvokat, så att han t. o. m. vann sympati av motparten, huru han omvände själva åklagaren, den bistre Lasse från motståndare till vän för livet, och slutligen hur

han nu under krisens svåra förhållande skött sig som en hel karl, till egen stor framgång och andras icke mindre stora båtnad — allt detta skulle nu skildras. Men för det första skulle därtill behövas ett bokutrymme och för det andra tillåter Sven själv detta icke.

Men vänta till 50-årsdagen. Då är du mogen, min kära Sven Aronsson.

Men som slutord vare det mig icke förmenat att bringa 40-åringen ett hjärtligt tack från de många, många vännerna — Sven Aronsson har veterligt inga andra — för ett odelat angenämt kamrat- och vänsinne under de gångna åren.

HEJ, HEJ, HEJ!

STYX

TILL SVEN ARONSSON
PÅ 40-ÅRS DAGEN

I Smålandsbygden du kom till världen,
För 40 år sedan jämt i dag,
Din första resa; och svår var färden.
Men så är ödets och livets lag.

Men du var säkert dock högst välkommen,
Till älskad moder och hoppfull far.
Mor ler så hult, då hon pysslar om'en,
Den lilla »pågen» så trinn och rar.

Du växte till, och i barnens lekar
Så glad och yster man jämt dig såg.
Och högst du klättrar i gran och ekar
Du var en hurtig och »rälig påg».

Så börjar skolan, Du får din läxa
Du glömmer aldrig den första dan
I lärarinnan du såg en häxa
Men hon var god, när du blott blev van.

Snart kan du läsa och räkna, skriva,
Allt synes gå som en riktig dans.
Vad månede då av det barnet bliva,
Ej bättre huvud hos någon fanns.

Snart uti Lund du så flinkt studerar
Och tar examen så extra fin,
Sten Stensson Stéen likt du lätt tenterar,
Som han tar »prillan» på en termin.

Där fanns du städse ibland de glada,
Där livet fylles av äventyr.
Att leva undan, det kan ej skada,
Då man är ung och är glad och yr.

Men levnadsmålet är juridiken:
Din slutexamen med glans du tar,
Och sedan börjar du med praktiken,
Om jag minns rätt, just hos Staaf det var.

Försäkringsbolag du vill studera,
Du för ett sådant blir ombudsman.
Där fanns det åtskilligt nytt att lära,
Men snart den konsten du också kan.

För bankaffärer du får intresse.
Nu för en bank blir du ombudsman.
Där kom du riktigt uti ditt esse,
Du lär hur »kovan» man samla kan.

Sen advokat blir du i praktiken
I firman Aronsson och Zandell,
Ej nån klient nånsin blev besviken,
Ni skötte »målen» så utmärkt »väl».

Men snart från firman du separerar,
ty du vill stå uppå egna ben.
På egen byrå du nu regerar,
Till mångens fromma och ingens men.

Ty var klient, som till dig sig vänder,
I kinkigt mål får dock alltid rätt.
För rätt du strider, och aldrig händer
att orätt gynnas på minsta sätt.

Du har förvärvat dig vänner många,
Och vem dig känner, han är din vän.
Du konsten lärt dig att hjärtan fånga,
Det vida känt är bland svenska män.

Och du är välkänd i sportens kretsar.
Du den omhuldat på många vis,
Och väl man känner uti dess spetsar,
Hur du bidragit med månget pris.

I dag vi önska dig all den lycka,
Som någon dödlig kan givas här,
Må glädjens fé nu med blomster smycka
Din väg varhelst den i livet bär.

Din lyckoskål vi i botten tömma.
Vi för din välgång nu dricka den.
Må framtid glädje ha i sin gömma
För dig vår ädle och gode vän.

PEDOR BYGGIS

OCH DET GJORDE ARONSSON ME'

Elisblis

Doen Aronsson föddes i Tor -- pa . i Småland i Krounberg

Län -- . där åt han sin städiga skor -- pa . på fälters och

fartars do -- män -- där fröjdades nöis och kalkoner och fä och

det gjorde Aronsson me' -- . . där fröjdades nöis och kal-

koner och fä och det gjorde Aronsson me' -- . .

O C H D E T G J O R D E
A R O N S S O N M E'

SVEN Aronsson föddes i Torpa
i Småland i Kronobergs län,
där åt han sin stadiga skorpa
på faders och farfars domän.
Där fröjdades höns och kalkoner och få
Och det gjorde Aronsson me'.

I skolan han kunde sin läxa,
han hedrade fader och mor
och lärarna blevo perplexa,
ty Aronssons lärdom var stor.
De flesta de smygläste ofta breve
— det gjorde nog Aronsson me'.

I Stockholm han var som beväring
på »mål» vid varenda session.
Man vet ju att »mål» är förtäring,
men ändå han fick permission.
Man trodde att »målen» va viktigare
Och det trodde Aronsson me'.

I Lund vi kampera tillsammans
Sven Aron och Sten Stensson Stéen,
ty han liksom jag har ju flamman
och är ett juristfenomen.
För prillan jag tog som ett abcd
Och det gjorde Aronsson me'.

Den Slöörska växeln beredde
oss alla ett svårt huvudbry,
men Aronsson målet utredde
»emedan», »på grund» och »förty».
Man undra' om rättvisan ej var in spe
Det undrar nog Aronsson me'.

En tid stal man julfläsk vid flottan
och varor av olika slag.
Man stal rent utav övermåttan
tills måttet var rågat en dag.
Då ingrep Lars Stendahl med hårdhandskarne
Och det gjorde Aronsson me'.

— — — — —
GERHARD MAGNUSSON

NACKSPILS-VISA

VI ätit och druckit... och gästernas gärd
av tacksamhet till vår förtjusande värd
vid detta välsignade 40-års bord
har redan framburits i välvalda ord.

Vår hyllning han fått och än mer skall han få,
ty den som likt honom har kunnat förmå
att skaffa så mycke med nubbe till mat,
får vara en duktig affärsadvokat.

Att Aronsson också är slängd i affär,
det ser man det bästa beviset på här:
i fall ni behagar att titta er kring,
ni ser av affärsmän en lysande ring.

Vi börja med självaste hans majestät,
med »kejsaren vid Nytorget», tacka för det
Han hela armén fourniserar med mat.
ty han är vår främste potatpotentat.

Vem är han därborta som piggt tittar fram?
Jo, det är en Casper, förlåt, Casper Tamm.
Han gör, mina herrar, väl icke umsonst
en konst i affärer, som icke är konst.

Och där ha vi Wessman! Jag påstår så tryggt,
att Fenix ej funnits, om han icke byggt.
En tvivlande Tomas jag ser i er mitt
just Fenixbebyggaren själv Calle Smitt.

Man klagat hos oss över bristen på fläsk.
men jag tycker ej man bör vara så besk,
fast mera ta på sig sin gladaste min,
så länge Frans Moberg förser oss med svin.

Om någon har fläsk men behöver ett hus.
av Olsson och Hedström han får utan krus.—
Ett smycke du önskar så länka din fot
till orientalen Jean Jahnsson van Noot!

Att alla bli magra, det framsticker bjärt,
men vår C. G. Johansson blir inte smärt.
Och därför affärer han gör som en karl;
till sådant den heliga oljan han har.

En högadlig firma vid bordet jag ser:
en greve som Hamilton »gis icke» mer!
Från adelskalendern här finnas nog fler:
herr Kyhlberger hemlikt mot sångaren ler.

Nu tror jag att månen där borta går opp!
Nej det var Sam Hellbergs så glänsande topp
med sken som hans eget Karbidiska ljus,
till vilket en lampa har gjort Hugo Duhs.

Förlåt mina herrar jag orkar ej mer,
fast flera affärspampar bland oss jag ser.
Men glömma att nämna jag får ej, för fan,
generalkonsul Johnson från San Salvarsan!

Beklagligtvis fick jag ej med den så hel,
Sven Aronssons stora affärsklientel,
mot vilken vi andra på byrå, i press
och ämbetsverk äro i mycket som gäss.

Men alla som samlats kring bordet i kväll,
ä' glada och sälla som konsul Ansell.
Och alla, som hylla vår vän jubilarn,
en bottenföck nu för vårt födslodagsbarn!!!

OTTON

NU när vi är riktigt mätta,
Halleluja, — sa du nå't?
Jag en saga vill berätta,
Halleluja, — sa du nå't?
och den har en enkel ränning,
handlar om en glad smålänning,
med vilken vi nu här ha kännning,
Halleluja, — sa du nå't?

Lille Sven var mammas gosse,
Halleluja, — sa du nå't?
Men han var nå't annat oss',
Halleluja, — sa du nå't?
Se'n han klarat alfabetet,
for han in till, — ja ni vet'et,
Det där universitetet.
Halleluja, — sa du nå't?

Där han tjäna utan krakel,
Halleluja, — sa du nå't?
Sina sju år för sin Rakel,
Halleluja, — sa du nå't?
och drog sedan sina färde,
ned till Stockholm, — vad han lärde,
blev med tiden en affär de',
Halleluja, — sa du nå't?

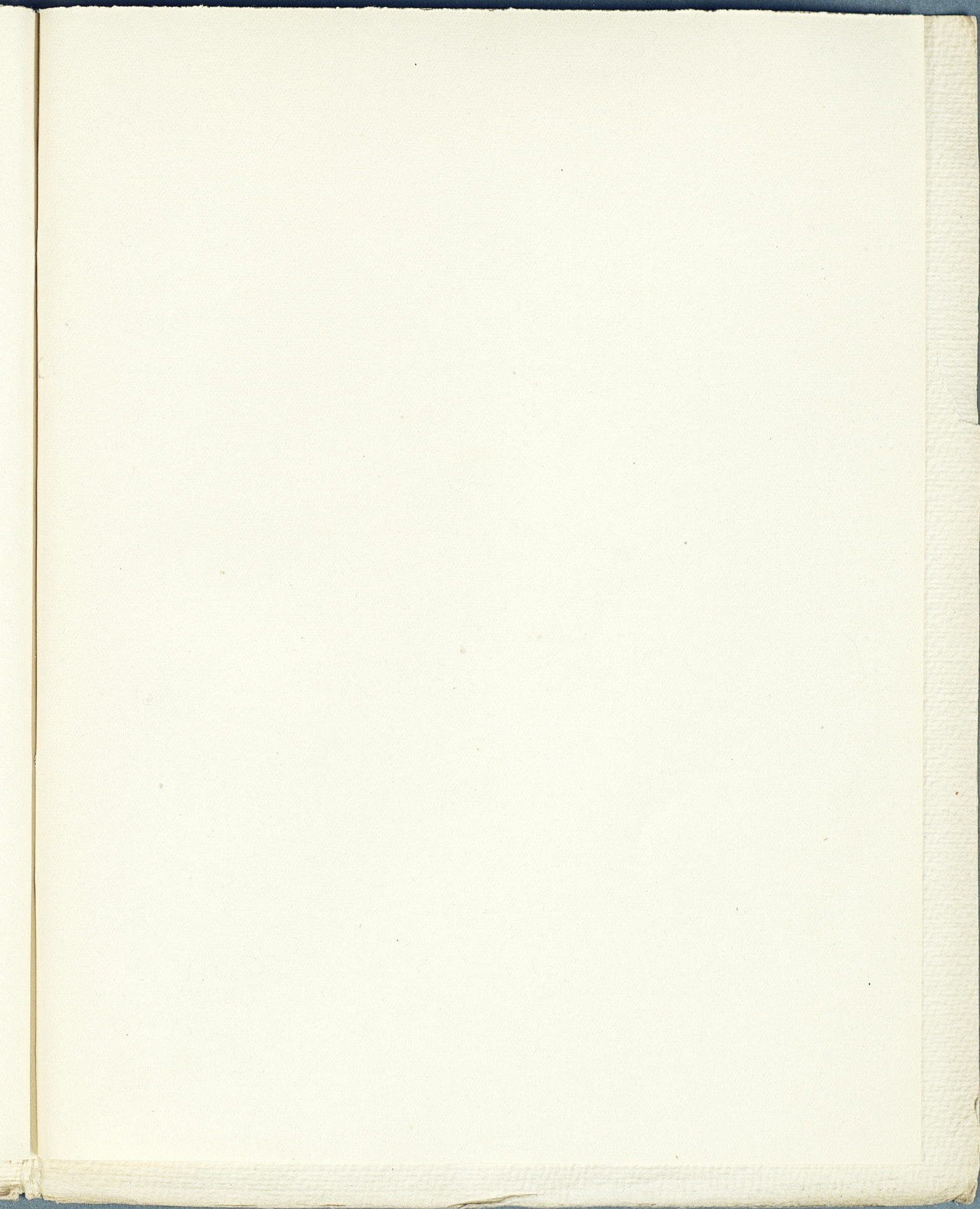
Uti nästan alla stater,
Halleluja, — sa du nå't?
finns det mycket advokater,
Halleluja, — sa du nå't?
Å dom alltid lagen vränger,
Så att varje människa hänger,
riktigt fast i deras tänger,
Halleluja, — sa du nå't?

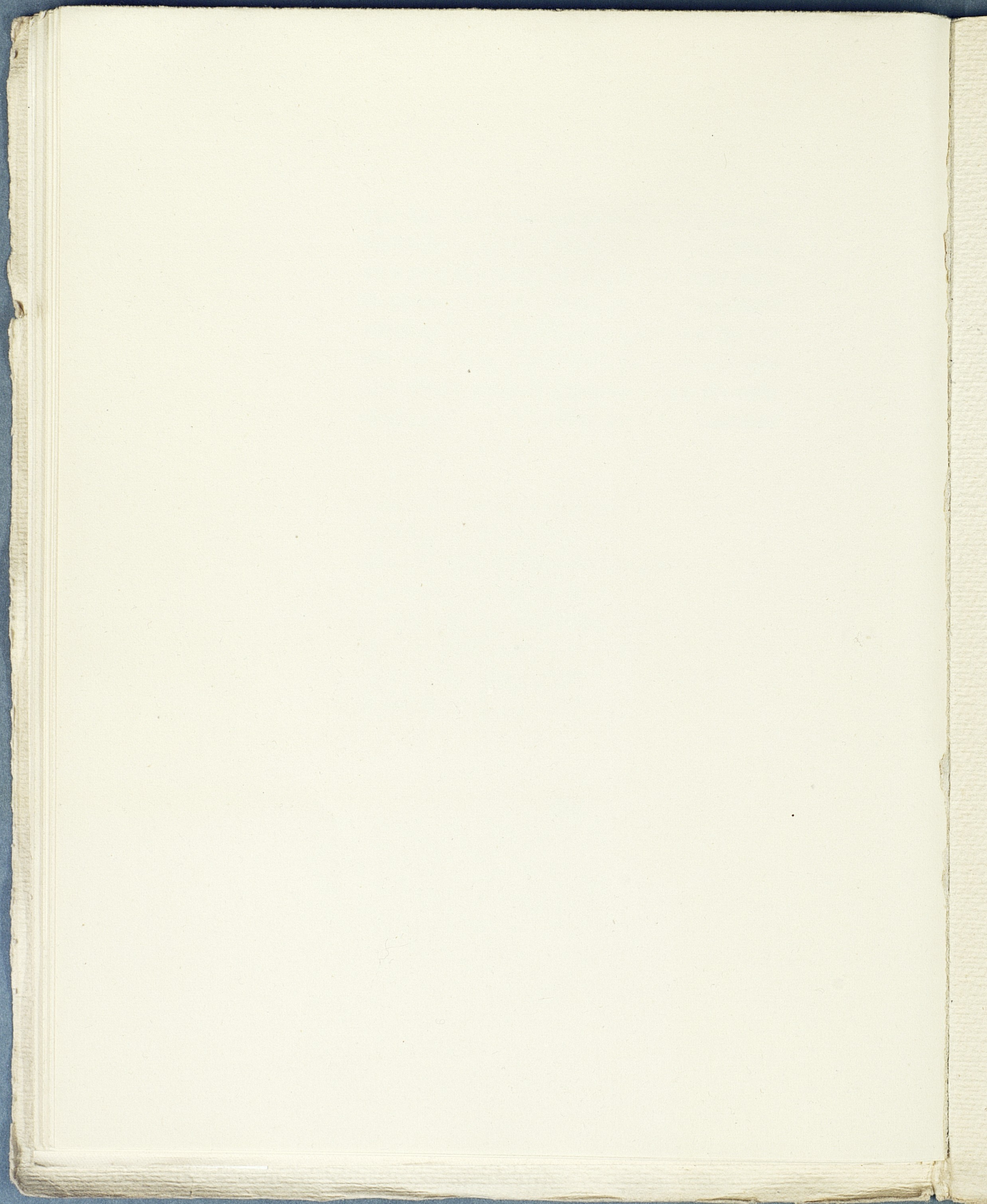
Men han hör ju till de slagen,
Halleluja, — sa du nå't?
Som bekräfta undantagen,
Halleluja, — sa du nå't?
Skickligt han sin motpart snarar,
rätt och sanning han försvarar,
Jämt så länge målet varar,
Halleluja, — sa du nå't?

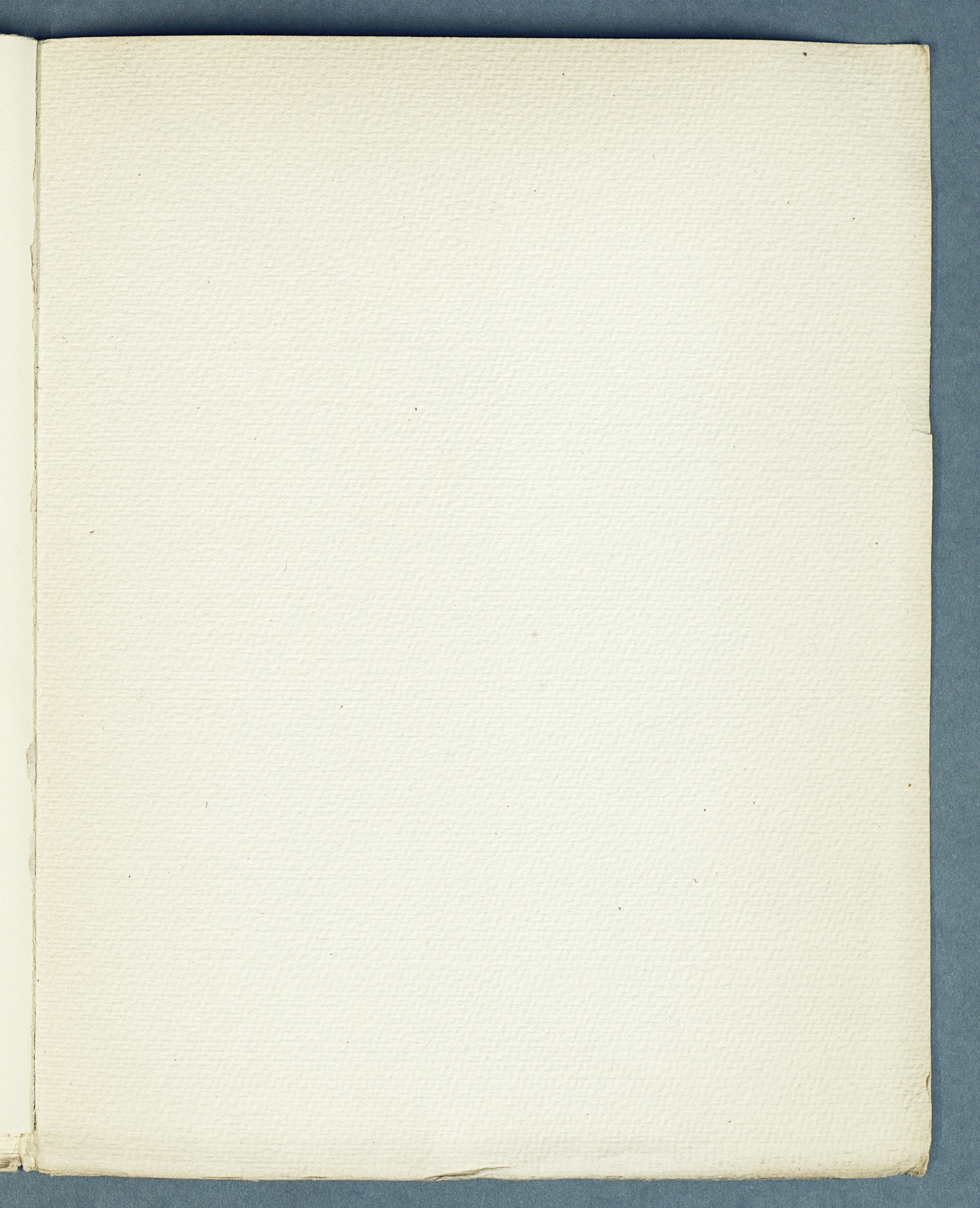
Han är en fyrtiårig ungar,
Halleluja, — sa du nå't?
som rätt gärna klungkar, klungkar
Halleluja, — sa du nå't?
Är han ock med hum-hum tjenix,
blir han lockad till Pinet — nix!
Väljer alltid Fågel Fenix,
Halleluja, — sa du nå't?

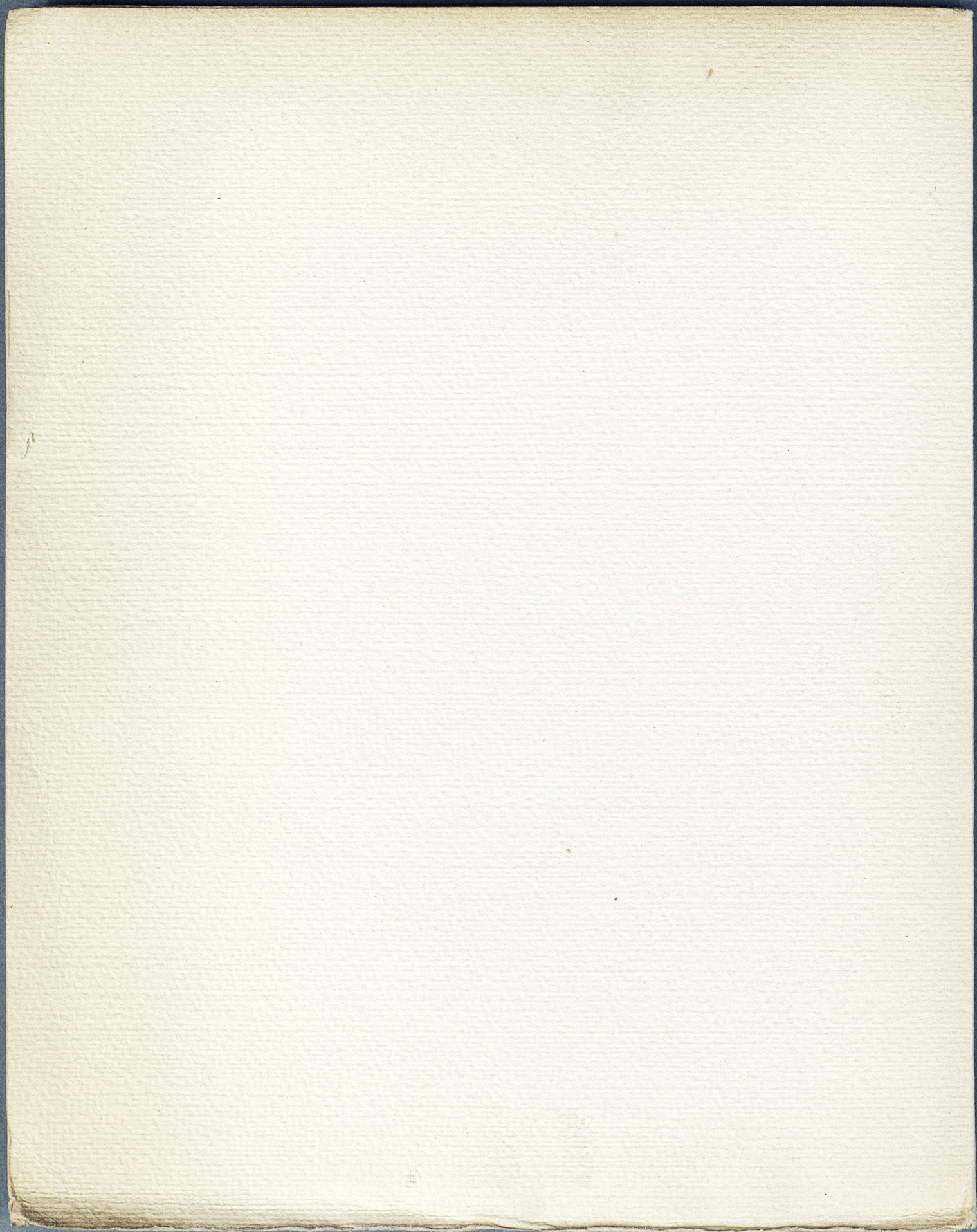
Vid de fyllda fyrtio åren,
Halleluja, — sa du nå't?
Utan silver uti håren,
Halleluja, — sa du nå't?
Vill ett råd jag gärna skänka,
som han noga bör betänka:
»Gift dig med nån stadgad änka»,
Halleluja, — sa du nå't?

www.books2ebooks.eu